

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 9. ledna 2014 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Květy Knoflíčkové a Markěty Popovské, t a k t o:

Obžalovaný

H ■ M ■ N ■

nar. ■■■■■ v ■■■■, občana Vietnamské socialistické republiky, v České republice hlášený k pobytu na adrese ■■■■■■,

je v i n e n ,

že

dne 14. 8. 2012 v Chebu, v Pivnici U lípy, v 05:10 hodin poté, co byl po předchozí rozepři s poškozeným D ■ L ■ T ■, nar. ■■■■■, venku před pivnicí fyzicky napaden úderem pěstí a kopy nohou do horní části těla a hlavy ze strany D ■ H ■ B ■, nar. ■■■■■, a Ch ■ B ■ X ■, nar. ■■■■■, v důsledku čehož utrpěl krvácivé zranění a krevní výrony na obličeji a vícečetné fraktury nosních kůstek a poté, co se odešel umýt a ošetřit si zranění na toalety dovnitř pivnice a registroval, že venku před pivnicí se nachází více osob vietnamské národnosti včetně těch, kteří ho předtím zranili, a další osoba, kterou na místo přivolal

poškozený D■ H■ B■, která na místo dopravila nezjištěnou sečnou zbraň, zůstal schován uvnitř restaurace a z obavy, že bude znovu fyzicky napaden, vzal z barového pultu nůž, který si uschoval do kapsy, a následně, když za ním dovnitř pivnice přišli zvenku poškození D■ L■ T■ a D■ H■ B■, který ho již předtím venku fyzicky napadl, v průběhu rozhovoru s nimi, aniž by byl v té době jakkoli fyzicky napadán, na ně v rozrušení vyvolaném jejich převahou, nepřehlednou situací na místě, bolestivostí zranění, v afektu strachu posíleném pozitivním alkoholem a pocitem ohrožení na životě a ve snaze z místa uniknout nečekaně se záměrem přivodit jejich smrt nožem zaútočil tak, že poškozeného D■ H■ B■ bodl do levé poloviny břicha a poškozeného D■ L■ T■, který před úderem částečně uhnul, bodl do pravé části hrudníku, v důsledku čehož utrpěl poškozený D■ H■ B■ jednu bodnořeznou ránu vlevo na břicho s nářezem při horním okraji protínající břišní stěnu s průběhem závěsu tenkého střeva, s bodným poraněním tenkého střeva a s bodným poraněním pravé společné pánevní tepny, jednu bodnořeznou ránu na zádech vlevo pronikající 10. mezižebřím s průběhem bránice vlevo a s bodným poraněním sleziny a průbod levé paže a na následky těchto zranění téhož dne v 06.40 hodin v Nemocnici v Chebu zemřel, kdy bezprostřední příčinou smrti byla krevní ztráta při bodných poraněních břicha a břišních orgánů a poškozený D■ L■ T■ utrpěl povrchní bodnou ránu v přední podpažní čáře v pravém podpaží délky cca 2 cm pronikající pouze do podkoží, která si vyžádala chirurgické ošetření sešitím,

t e d y úmyslně jiného usmrtil v silném rozrušení ze strachu a zmatku a v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného v silném rozrušení ze strachu a zmatku a důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného, a kterého se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo, a čin spáchal na více osobách,

č í m ž   s p á c h a l

zvláště závažný zločin zabití podle § 141 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, dílem nedokonaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a   o d s u z u j e   s e

podle § 141 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **čtyř (4) let**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození B■ V■ H■, nar. ■■■■■, N■■■■ T■ B■, nar. ■■■■■, B■ T■ H■, nar. ■■■■■, B■ T■ H■, nar. ■■■■■ a B■ D■ H■, nar. ■■■■■ odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se obžalovaný podle § 226 písm.b) trestního řádu **z p r o š t ů j e** obžaloby pro skutek, že

dne 14. 8. 2012 kolem 05:13 hodin v Chebu, v zadním traktu před Pivnicí U lípy poté, co byl napaden větším množstvím osob, z nichž některé byly ozbrojeny sečnými zbraněmi, a mezi kterými byli i D. H. B., nar. [REDAKCE] a Ch. B. X., nar. [REDAKCE], bodl nožem v nezjištěném pořadí poškozeného D. H. B. do zad a do horní končetiny a poškozeného Ch. B. X., který obžalovaného napadl sečnou zbraní, do levé strany hrudníku, kdy současně byl ze strany tohoto poškozeného zraněn na obličeji a ruce a toto zranění si vyžádalo lékařské ošetření, poškozený Ch. B. X. utrpěl v důsledku jeho jednání jedno bodnořezné poranění se vbodem na levé boční ploše hrudníku s bodným kanálem pronikajícím měkkými tkáněmi stěny hrudní, svalovinou stěny hrudní, protínajícím 4. žebro a přilehlá mezižebří s průbodem horního laloku levé plíce, s bodným poraněním osrdečníku a s bodným poraněním plicnice a na následky těchto zranění téhož dne v 06.30 hodin v Nemocnici v Chebu zemřel, kdy bezprostřední příčinou smrti bylo vykrvácení do levé pohrudniční dutiny.

č í m ž m ě l s p á c h a t

zvláště závažný zločin zabití podle § 141 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození B. X. V., nar. [REDAKCE], H. T. M., nar. [REDAKCE], B. X. V., nar. [REDAKCE], B. T. B., nar. [REDAKCE] a B. T. P., nar. [REDAKCE] odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených v hlavním líčení byl zjištěn shora uvedený skutkový stav.

Na samý úvod je třeba předeslat, že oproti obžalobě došlo soud k závěru, že popsané jednání obžalovaného je nutno posoudit jako dva samostatné skutky, přičemž první z nich se odehrál uvnitř herny a je popsán v odsuzující části výroku rozsudku. Toto jednání bylo ukončeno napadením poškozených D. H. B. a D. L. T. Za další samostatný skutek nutno považovat jednání obžalovaného před hernou poté, co vyběhl ven a byl napaden skupinou dalších osob. Toto jednání je popsáno ve zprošťující části výroku rozsudku.

Obžalovaný na svou obhajobu uvedl, že nikoho nechtěl úmyslně zabít. Byl napaden osobami H. a Ch., kteří jej bili a kopali, zlomili mu nos. Když si zranění ošetřil na toaletě, slyšel, že jej někdo chce zabít. Tato výhrůžka zazněla opakovaně. Před hernou se nacházely ozbrojené osoby, které požadovaly, aby vyšel ven. On se obával o svůj život a na svou obranu si vzal z baru nůž. Když po něm požadoval D. a H., aby vyšel ven, měl velký strach, chtěl se dostat co nejdříve pryč. Byl také opilý a dřívější zranění mu způsobovala bolest. Když vyběhl ven z herny, honilo jej mnoho osob, měly v ruce mačety nebo meče a sekaly ho. D. a H. na něj útočili nožem, Ch. jej zasáhl mačetou do obličeje a způsobil mu vážné zranění. Obžalovaný se pouze bránil.

Vlastnímu jednání obžalovaného, které je předmětem rozsudku, předcházela incident s poškozenými D. L. T., D. H. B. a Ch. B. X. Obžalovaný se dostal do sporu s D. L. T. a došlo mezi nimi k potyčce. Na to reagovali D. H. B. a Ch.

B■ X■, kteří společně s D■ obžalovaného fyzicky napadli, když jej mlátili pěstmi a kopali.

K tomu obžalovaný uvedl, že impulzem ke vzniku tohoto konfliktu byla skutečnost, že jej měl D■ pomlouvat a obžalovaný se jej ptal, za jakého důvodu tak činí. Nato jej D■ ihned napadl.

Naopak svědek D■ I■ T■ k tomu vypověděl, že odcházel z herny a obžalovaný jej v zadním traktu napadl s odůvodněním, že jej nepozdravil. Svědek pak uvedl, že před hernou se objevily další osoby, které zřejmě zavolal svědek T■. Došlo ke klasické bitce, kdy s obžalovaným se prali H■ a Ch■, ostatní se je snažili odtrhnout.

Svědka T■ uvedl, že vyšel společně s D■ před hernu a když D■ oslovil obžalovaný, pokračoval dál v cestě k autu, do kterého si sedl a obžalovaného s poškozeným nesledoval. Slyšel však, že se hádají a možná i perou. Zavolal proto telefonem H■, ať přijde uklidnit situaci. Zůstal v autě, po chvíli slyšel křik, bylo tam více lidí. Vystoupil z auta a viděl, že obžalovaný se nachází na zemi a teče mu krev z obličeje.

Z dalších svědeckých výpovědí vyplynulo, že obžalovaný byl v tento okamžik napaden několika lidmi, především H■ a Ch■, kteří jej společně mlátili a kopali. To potvrdili svědci H■ N■, A■ Q■ N■, D■ T■ N■, H■ P■ H■, H■ V■ S■, byť většina z nich se nedokázala vyjádřit k počátku vzniku konfliktu. Svědci také shodně potvrdili, že po skončení tohoto konfliktu byl obžalovaný od krve, kterou měl především na obličeji.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vyplývá, že obžalovaný utrpěl mimo jiné vícečetné zlomeniny nosních kůstek bez posunu úlomků.

Z výše uvedených důkazů tedy vyplývá, že obžalovaný byl fyzicky napaden více osobami, a to relativně značnou intenzitou, když už v této fázi skutkového děje utrpěl nezanedbatelné poranění nosu. Soud přitom nepovažuje za podstatné, co bylo prvotním impulzem pro vznik konfliktu. Podstatné pro další posouzení věci je, že obžalovaný sám výrazněji fyzicky nenapadl D■ I■ T■ (alespoň nic takového z provedených důkazů nevyplývá), naopak sám byl napaden několika útočníky.

Dále bylo zjištěno, že obžalovaný se vrátil do herny a šel si ošetřit na toaletu zranění. Další děj uvnitř herny je dokumentován především záznamem bezpečnostní kamery, umístěné přímo v herně. Ta zachycuje situaci mimo jiné od příchodu obžalovaného zpět do herny v čase 05:02, kdy obžalovaný společně se svědkem H■ N■ jdou na toaletu. V čase 05:04 vchází obžalovaný za barový pult a bere do ruky předmět, který si schoval do kapsy kalhot. Zde je třeba doplnit, že obžalovaný doznal, že tím předmětem byl právě nůž. Od času 05:04 je obžalovaný v kontaktu s poškozeným D■ I■ T■, který se mu opakovaně snaží sáhnout na kapsu, kde má nůž. Tomu se obžalovaný snaží zabránit. Až do času 05:08 spolu nadále pouze slovně komunikují. V čase 05:09 přichází ke dvojici poškozený H■ B■ D■, všichni spolu nadále pouze slovně komunikují. V čase 05:10 hodin pak obžalovaný vytahuje z kapsy nůž a vede náhlý útok na oblast břicha poškozeného H■ B■ D■. Vzápětí se obrací na poškozeného D■ I■ T■ a i na něj zaútočí nožem. ten se obrací k němu zády a utíká. Obžalovaný znovu napřahuje a snaží se poškozeného opětovně zasáhnout do zad. Oba se pak honí v prostoru herny, oba pak z herny vyběhají dveřmi směrem do zadního traktu budovy.

Obžalovaný k této situaci uvedl, že mu poškození opakovaně vyhrožovali zabitím a on se chtěl rychle dostat z herny.

Ke komunikaci, která předcházela útoku obžalovaného, se vyjádřili i někteří svědci. Především svědek H■■ V■■ S■■ uvedl, že když stál ten poškozený s tetovanými pažemi s M■■■■ před barem, tak si povídali, ale neslyšel o čem, neboť stál u hlavních vchodových dveří. Tam seděl s Vietnamcem, který se jmenuje Q■■, příjmení nezná. Ti dva před barem se bavili v klidu, nehádali se. Neviděl, že byl M■■■ nebo ten s tetovanými pažemi měl něco v ruce. Chtěl jít domů, ale čekal, jak to skončí a pak do herny vešel D■■ H■■ B■■ a šel k M■■■■ a k tomu s tetovanými pažemi. Zdálo se mu, že jsou již všichni uklidnění, že je vše v pořádku.

Ze samotného záznamu kamerového systému je patrné, že komunikace mezi uvedenými osobami probíhala klidně, bez zásadního fyzického kontaktu, byť soud si je vědom toho, že záznam zachycuje toliko obraz, takže obsah komunikace není znám. Patrné také je, že obžalovaný zaútočil na poškozené náhle a nečekaně. Jeho útok byl razantní, poškozeného D■■ L■■ T■■■ se snažil zasáhnout opakovaně, přičemž za tímto účelem jej honil po herně.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vyplývá, že poškozený D■■ L■■ T■■■ utrpěl zranění - ránu velikosti 1x1 cm při pravém podpaží, která zasahovala do podkoží, nekomunikovala s dutinou hrudní a nervově-cévní struktury nebyly poškozeny. Rána byla sešita v místním znecitlivění. Ze soudně lékařského hlediska lze uvedené poranění hodnotit jako nezávažné, ne však zcela přechodného rázu, ke scelení takové rány obvykle dochází do jednoho týdne a stehy bývají odstraňovány 10. – 12. den po ošetření. Ve zdravotnické dokumentaci je rána popisována při přijetí jako řezná, při sešití jako tržná a dále je uváděna jako rána bodná. S ohledem na okolnosti případu lze soudit, že se jednalo nejspíše o povrchní bodnou ránu, kdy její tvar „V“ byl způsoben pootočením ostří zraňujícího nástroje. Vznik tržné rány takového charakteru v uvedené oblasti úderem pevným tvrdým předmětem či pádem se s ohledem na okolnosti jeví jako nepravděpodobný. S ohledem na skutečnost, že nedošlo k proniknutí zraňujícího nástroje do dutiny hrudní, lze předpokládat, že ostrý zraňující nástroj dopadl na tělo poškozeného tangenciálně; bodný kanál však v dokumentaci popsán není a nelze se vyjádřit ke směru působení násilí. Skutečnost, že nedošlo k proniknutí nástroje do dutiny hrudní, svědčí pro to, že na tělo dopadl silou menší intenzity. Objektivně zjištěné a popsané poranění poškozeného neohrožovalo na životě, vyžádalo si pouze chirurgické ošetření se sešitím v místním znecitlivění.

Pokud by však ostrý zraňující nástroj (nůž) dopadl značnou silou, ne pouze tangenciálně, pak by při proniknutí do pohrudniční dutiny mohlo dojít k průniku vzduchu do pohrudniční dutiny (pneumotorax), dále by mohlo dojít ke krvácení do pohrudniční dutiny (hemothorax), mohlo by dojít i k poranění pravé plíce. V takovém případě by byl poškozený ohrožen na životě.

Poškozený H■■ B■■ D■■ pak utrpěl zranění - bodnořeznou ránu vlevo na břicho s nářezem při horním okraji, průbod levé paže, bodnořezná rána délky 22 mm vlevo na zádech s drobným nářezem při dolním okraji. Rána vlevo na zádech pronikala 10. mezižebřím s bodným kanálem orientovaným téměř svisle dolů s průbodem bránice vlevo u jejího zadního úponu a následným bodným poraněním sleziny. Rána vlevo na břicho protínala břišní stěnu, bodný kanál směřoval zleva shora vpravo dolů vzad a v průběhu bodného kanálu došlo k průbodům závěsu tenkého střeva, bodnému poranění tenkého střeva a bodnému poranění pravé společné pánevní tepny. Rozsah bodných poranění, zejména rány vlevo na břicho, svědčí

pro to, že zraňující nástroj dopadal na tělo poškozeného silou značné intenzity. Bodnořezná poranění byla takového charakteru, že se poškozeného nepodařilo zachránit při životě ani přes provedení urgentního chirurgického zákroku a provádění trvalé resuscitace. Ze soudně lékařského hlediska se jednalo o poranění vážná a těžká, se životem neslučitelná. Bezprostřední příčinou smrti byla krevní ztráta při poranění břišních orgánů – sleziny a pravé společné pánevní tepny.

V kontextu dalších výše uvedených důkazů lze učinit spolehlivý závěr, že poškozený H ■ B ■ D ■ utrpěl právě při útoku obžalovaného uvnitř herny bodné poranění břicha, které bylo také bezprostřední příčinou jeho smrti. Další zranění utrpěl z největší pravděpodobnosti při další potyčce před hernou, která následovala a je popsány ve zprošťující části rozsudku.

Soud dále považuje za prokázané, že skupina osob, které v celém konfliktu stála na straně poškozených, měla v úmyslu obžalovaného po jeho odchodu z herny znovu napadnout a tento úmysl dávala obžalovanému najevo. Svědek H ■ N ■ uvedl, že poté, co obžalovaný odešel do herny, aby si ošetřil zranění, útočníci stále křičeli, že jej musí zabít. Svědek A ■ Q ■ N ■ vypověděl, že mluvil s H ■ V ■ S ■ a ten říkal, že dneska musejí dát M ■ lekci. Je velmi pravděpodobné, že obžalovaný tyto výhrůžky vnímal.

Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie a psychologie. Znalec psychiatr shledal, že obžalovaný netrpí ani v minulosti netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, tj. psychosou. Jedná se u něj o osobnost s dissociálními rysy, není závislý na žádnou psychoaktivní látku včetně alkoholu, ve vztahu k požívání těchto látek jsou jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti zachovalé. Jeho intelekt není významně snížen. V době, kdy byla páchána trestná činnost, byl pod vlivem alkoholu, který znalec hodnotí jako lehkou prostou ebrietu a lze připustit přítomnost prostého afektu strachu na počátku konfliktu. V době, kdy měla být páchána trestná činnost, netrpěl duševní chorobou, jednalo se pouze o přechodnou duševní poruchu – lehkou prostou opilost u osobnosti s dissociálními rysy, které mohou vysvětlovat způsob a intenzitu jeho chování v ohrožující situaci, jak ji popisuje sdělení obvinění. Obžalovaný má snížený práh pro vyvolání agrese, požití alkoholu tempore criminis posílilo jeho rozhodnutí reagovat agresivně. V době, kdy měla být páchána trestná činnost, byly jeho rozpoznávací schopnosti zachovalé. Jestliže bude trestná činnost nadále hodnocena a prokázána v intencích obvinění, pak jeho ovládací schopnosti byly snížené podstatně, a to do středu mezi jejich uchováním a vymezením. Toto snížení bylo způsobeno lehkou opilostí, prostým afektem strachu a nepřehlednou, subjektivně pociťovanou jako život ohrožující situaci. Motivace jednání obviněného z psychiatrického hlediska nebyla podmíněna žádnou psychopatologií. Jednalo se o spouštěcí prostý afekt v přechodném situačním konfliktu posílený požitým alkoholem a dle posuzovaného pocitem ohrožení na životě, kdy úlohu mohly hrát všechny faktory v zadaném dotazu (jeho předchozí napadení a zranění, strach z dalšího napadení), afekt byl přítomen na začátku konfliktu a mohl trvat několik minut a jeho projevem bylo rozhodnutí k agresivnímu řešení situace. Pobyt obviněného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a není navrhováno žádné medicínsko právní řešení. Smysl trestního řízení a případně uloženého trestu obviněný schopen chápat je.

Znalkyně psychologka posoudila intelekt obžalovaného jako průměrný, jeho osobnost disharmonicky ustrojenou s rysy dissociálními, které se projevují citovým chladem, nevztahovostí, egocentričností a neschopností zaujímat dostatečně úhel pohledu druhého. Na úrovni úsudku má dobrý vhled do sociálních situací, chybí však empatizace. Práh pro

uvolnění agrese se jeví jako snížený v celém spektru, tj. i pro agresi funkčně instrumentální. Nápadná je u něho neúzkostnost, dispozice zvládat silnější emoce a afekty jsou oslabeny a shledán byl deficit v rozvoji tzv. vyšších citů. Motivace jednání se neodvíjela z žádných psychopatologických kvalit. Klíčovou roli hrál nepochybně situační konflikt všech aktérů. Posuzovaný interpretuje svou motivaci jako sebeobranu, na základě studia všech pramenů a vlastního vyšetření se znalkyní nejeví tento výklad jako jediný možný. Prognóza vývoje osobnosti ve vztahu k protispolečenským jednáním se jeví jako neměnná, obviněný dosud byl a do budoucna bude nositelem rizika protispolečenských aktů. Resocializace je hodnocena jako minimálně střední měrou ztížena.

Po zhodnocení výše uvedených důkazů došel soud k závěru, že obžalovaný naplnil svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky zvláště závažného zločinu zabití podle § 141 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, dílem nedokonaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, když úmyslně jiného usmrtil v silném rozrušení ze strachu a zmatku a v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného v silném rozrušení ze strachu a zmatku a důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného, a kterého se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo, a čin spáchal na více osobách. Obžalovaný zaútočil nožem na poškozeného H■■■■, kterého bodl do oblasti břicha a způsobil mu smrtelná zranění. Stejným způsobem se pokusil zaútočit i na poškozeného D■■■, který se dokonání útoku vyhnul útekem. Tomuto útoku předcházela situace, kdy sám obžalovaný byl intenzivně napaden poškozenými, kteří jej bili a kopali a způsobili mu zranění v obličeji. Takové jednání poškozených je nutno považovat za jednoznačně zavrženíhodné. Obžalovaný také jednal pod vlivem aktuální situace, kdy subjektivně vnímal další hrozící nebezpečí ze strany větší skupiny osob, která čekala venku před hernou, a které mu dala najevo, že jej znovu napadnout. Za této situace lze uzavřít, že obžalovaný se nacházel ve stavu silného rozrušení, strachu a zmatku.

Na druhé straně soud došel k závěru, že v tento moment nebyly splněny podmínky nutné obrany podle § 29 trestního zákoníku, které by vylučovaly trestní odpovědnost obžalovaného.

Podle § 29 odst. 1 trestního zákoníku čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útokem na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Podle druhého odstavce tohoto ustanovení nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.

Útok musí bezprostředně hrozit nebo trvat. Podle okolností případu musí být tedy jasné, že útok musí bez prodlení a určitě následovat za hrozbou, přitom však nemusí být neočekávaný. Útok nesmí být ukončen ani přerušen. V daném případě se z hlediska nutné obrany nemohlo jednat o reakci obžalovaného na předchozí napadení poškozenými, neboť to již skončilo a od jeho ukončení uplynula relativně dlouhá doba. Pokud by tomu tak bylo, jednalo by se ze strany obžalovaného o pouhou pomstu. Ve vztahu k hrozbě dalšího násilí, kterou obžalovaný i někteří svědci zmiňují je třeba uvést, že obžalovanému nepochybně v širším slova smyslu nebezpečí další újmy na zdraví hrozilo. Samotné srovnání potenciálních útočníků doprovázené slovními výhrůžkami mohl obžalovaný vnímat jako hrozící útok. Tento útok však nehrozil bezprostředně ze strany poškozených D■■■ a H■■■■ v momentě, kdy se všichni nacházeli uvnitř herny a hovořili spolu. Z výše uvedených důkazů není patrná snaha

poškozených obžalovaného napadnout, poškození neměli ani žádné zbraně. Naopak, za relativně klidného stavu obžalovaný náhle zaútočil na poškozeného H■■■■. Lze tedy uzavřít, že nebyly naplněny znaky bezprostředně hrozícího ani trvajícím útoku na obžalovaného.

Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Závažnost činu svou povahou o okolnostmi vybočuje z rámce typického pro danou trestnou činnost. Trestnému činu předcházelo jednání poškozených, v rámci kterého se stal obžalovaný sám obětí protiprávního jednání. I poté byl obžalovaný zastrašován, nacházel se v pozici osamělé potenciální oběti dalšího napadení ze strany skupiny osob. Obžalovanému nepochybně polehčuje předchozí řádný život, když nebyl v minulosti odsouzen pro trestný čin ani projednáván pro přestupek. Přitěžující okolnosti zjištěny nebyly. K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že je ženatý, má tři nezletilé děti, je podnikatel. Soud hodnotí možnost nápravy obžalovaného jako reálnou, je osobou dosud bezúhonnou a trestná činnost měla původ zjevně v situaci, která jí předcházela. Vzhledem ke zmíněným poměrům obžalovaného a především vzhledem k mimořádným okolnostem případu má soud zato, že použití trestní sazby, stanovené pro výše uvedený zločin, by bylo nepřiměřeně přísné proto rozhodl o mimořádném snížení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby. Ze stejných důvodů, především s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného, je soud přesvědčen, že k nápravě obžalovaného není potřeba výkonu trestu odnětí svobody a jeho výkon odložil na delší zkušební dobu.

K trestnímu řízení se připojili s nárokem na náhradu škody B■■ V■■ H■■■■, nar. ■■■■■■■■■■, N■■■■■■■■■■ T■■ B■■■■, nar. ■■■■■■■■■■, B■■ T■■ H■■■■, nar. ■■■■■■■■■■, B■■ T■■ H■■■■, nar. ■■■■■■■■■■ a B■■ D■■ H■■■■, nar. ■■■■■■■■■■. Nárok odůvodnili tím, že jsou příbuzní poškozeného H■■■■. Požadovali náhradu škody podle § 444 odst. 3 občanského zákoníku. Skutečnost, že se jedná o oprávněné subjekty adhezního řízení, doložil jejich zmocněnci rodnými listy (čl. 1367 – 1384). Soud ovšem došel k závěru, že tyto listiny nedokazují příbuzenský vztah k poškozenému H■■■■, příbuzenská posloupnost z nich nevplývá. Soud v tomto směru neměl k dispozici jiné důkazy. Protože není patrné, zda nárok na náhradu škody uplatnili oprávněné osoby a další dokazování v tomto směru by výrazně protáhlo trestní řízení, byli poškození odkázáni se svými nároky na řízení občanskoprávní.

Z dalšího průběhu dokazování vyplynulo, že obžalovaný poté, co napadl poškozené H■■■■ a D■■■■, vyběhl na prostranství před zadním vchodem herny, kde byl opětovně napaden skupinou blíže nezjištěného počtu osob, které byly ozbrojeny zbraněmi, z nichž některé byly sečné typu mačety. Mezi těmito osobami byl i poškozený Ch■■■■, který na obžalovaného zaútočil mačetou či dlouhým nožem.

Obžalovaný na svou obhajobu uvedl, že v tento okamžik se bránil útoku více osob, kteří jej napadli sečnými zbraněmi a způsobili mu vážné zranění v obličeji. Podle něj bylo způsobeno mačetou. Bránil se za použití nože, který měl stále v ruce. Snažil se z místa utéct, neboť se obával o svůj život.

Nutno říci, že tato obhajoba nebyla vyvrácena. Obžalovaného výpověď potvrzují někteří svědci. Svědek H■■ N■■■■ uvedl, že venku bylo hodně lidí a slyšel takové křiky jako „zabijte ho“. Koukal směrem k hlavní bráně, bylo tam tak 7 až 8 osob, každý z nich měl nějakou zbraň. Viděl jeden dlouhý meč stříbrné barvy a ty osoby vytvořili kolem M■■■■ takový kruh a napadali jej a sekali. Stál u dveří, viděl prostě kruh z lidí, kdy každý měl nějakou zbraň a on to sledoval z pozvzdálí, protože měl strach. Byl tam zmatek, byla to

hromadná bitka, takže nedokáže rozlišit, zda do M■■■■ sekali či bodali. To mohlo trvat tak 1,5 až 2 minuty a najednou všichni přestali a utíkali směrem na ulici. M■■■■ byl u vjezdové brány a když u něj nikdo nebyl, tak šel k němu. Viděl, že měl na obličeji zranění, krvácel a visel mu na tváři kus masa. Svědek D■■■■ H■■■■ B■■■■ připustil, že poškozený Ch■■■■ se střetl s obžalovaným ve chvíli, kdy obžalovaný vběhl z herny. Svědek uvedl, že Ch■■■■ napřáhl ruku proti obžalovanému, neví, zda ho chtěl udeřit pěstí či zda měl nějakou zbraň. V tu chvíli jej obžalovaný bodl nožem.

Svědék N■■■■ Q■■■■ T■■■■ uvedl, že viděl, jak poškozený Ch■■■■ útočil na obžalovaného nožem. Svědek P■■■■ vypověděl, že konflikt pozoroval z okna svého bytu. Viděl skupinu osob, která společně napadala jednoho člověka, a to i nějakými zbraněmi, zřejmě nějakými tyčemi. Obdobně vypověděl i svědek K■■■■, který uvedl, že viděl z okna svého bytu, jak skupina více osob napadá jinou osobu, všichni byli Vietnamci. Někteří útočníci měli tyče nebo klacky.

K těmto výpovědím je třeba poznamenat, že byly učiněny až v hlavním líčení, a to na návrh obhajoby. Z tohoto důvodu je ale nelze hodnotit jako nevěrohodné. Korespondují jak s obhajobou obžalovaného, tak z výpovědi svědka H■■■■ N■■■■ a nejsou ve vyloženém rozporu s ostatními svědeckými výpověďmi.

Ostatní svědci z řad hostů herny nepodali totiž k tomuto konfliktu většinou žádné relevantní informace s odůvodněním, že událost nesledovali, neboť měli strach. U většiny těchto svědků však nelze vyloučit osobní zainteresovanost na obou konfliktech. Z toho pak mohou vyplývat jejich velmi vyhýbavé výpovědi. Pak ovšem nutno konstatovat, že žádný z těchto svědků nevyvrátil obhajobu obžalovaného a výpovědi svědků H■■■■ N■■■■, N■■■■ Q■■■■ T■■■■, K■■■■ a P■■■■.

O dalším intenzivním napadení obžalovaného svědčí i jeho další zranění, které utrpěl právě při druhém napadení. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vyplývá, že mimo jiné utrpěl také výrazný krevní výron vlevo při dolní čelisti s patrným proniknutím vzduchu do podkoží, otok a krevní výron jdoucí od levého ucha přes dolní čelist až k bradě, tržnou ránu velikosti cca 10 cm tvaru „L“ v oblasti brady. Znalec při výslechu v hlavním líčení nevyločil, že rána, které byla lékaři popsána jako tržná, mohla mít i charakter sečný. Není tedy vyloučeno, že byla způsobena řezným nástrojem.

Lze tedy uzavřít, že obžalovaný byl napaden více osobami, které disponovaly blíže nespécifikovanými zbraněmi. Podle názoru soud není rozhodující, zda se jednalo o mačety či „pouhé“ tyče, byť soud považuje za prokázané, že alespoň někteří útočníci (včetně poškozeného Ch■■■■), takové zbraně měli. Rozhodující je především intenzita a způsob útoku, kdy obžalovaný byl napaden již opakovaně, početnou skupinou osob, za použití zbraní. Útok byl tak intenzivní, že obžalovanému hrozila značná újma na zdraví či na životě. Již výše soud zmínil základní znaky jednání v nutné obraně podle § 29 odst. 1 trestního zákoníku. V daném případě obžalovaný odvracel přímo trvajícím útokem na jeho osobu. Jeho obrana nepochybně nebyla zjevně nepřiměřená povaze útoku. Obžalovaný se bránil za použití nože proti útoku, který proti němu byl veden noži, mačetami či tyčemi. Podstatné je i to, že tento útok vedlo několik útočnicků současně, takže nad obžalovaným měli zřetelnou převahu. Za takové situace by obžalovaný jednal v nutné obraně i tehdy, pokud by byl útok veden pouze tyčemi, i tak by obrana nožem nebyla zjevně nepřiměřená povaze útoku. Soud považuje za jednání v nutné obraně i situaci, kterou popisuje svědek D■■■■ H■■■■ B■■■■, totiž že obžalovaný

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Plzni dne 9. ledna 2014

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Za správnost vyhotovení:
Olga Harmáčková